

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 441

гр. Варна , 19.04.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА** в закрито заседание на деветнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела И. Писарова

като разгледа докладваното от Даниела И. Писарова Търговско дело № 20203100901331 по описа за 2020 година

Производството е образувано по искова молба на МИГЕН ЕООД, ЕИК 201074767, с.Черковна, общ.Провадия, обл.Варна, срещу ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП, ЕИК 000694286, София, за осъждане на ответника да заплати на ищеца дължимо обезщетение по застраховка „КАСКО СТАНДАРТ“ за настъпило на 28.10.2018г. застр.събитие, на паркинг в Република Франция, а именно „пожар“, при който собственото на ищеца МПС с рег.№\*\*\*\*\*, влекач, марка Рено, е унищожено напълно. Претендира се главница от **20 241.17 лева**, представляваща разлика между дължимото по действителни вреди обезщетение и изплатеното в размер на 95 644.78 лева както и сумата от **2456.81 лева** обезщетение за забава за периода от 21.12.2018г. до 07.03.2019г., изчислено върху обезщетението от общо 114 864 лева **както и сумата от 3581.56 лева** обезщетение за забава върху обезщетението в размер на 20 241.17 лева за периода от 08.03.2019г. до 03.12.2020г., ведно със законните лихви върху главницата от исковата молба до изплащане на задължението.

При извършената размяна на книга е постъпил **отговор на исковата молба** от страна на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП, ЕИК 000694286, София, в който е направено възражение за неспазена местна подсъдност съгласно чл.108 ГПК ведно с доводи за неприложимост на специалната подсъдност по чл.115, ал.2 ГПК.

С допълнителна искова молба вх.№7029/13.04.2021г. ищецът чрез пълномощника си по делото адв.Т. заявява, че поддържа иска и основава избраната от него местна подсъдност на разпоредбата на чл.115, ал.2 ГПК. Сочи, че същата следва да бъде тълкувана разширително, а именно по отношение на всички искове на физически и юридически лица, претърпели вреди, които имат искове срещу застраховател, ГФ и НББА. В този смисъл излага, че възражението по чл.119, ал.3 ГПК на ответното дружество е неоснователно.

При съобразяване актуалната редакция на чл.119, ал.3 ГПК, съдът е овластен и служебно да следи за спазване на местната подсъдност, освен по отвод на ответника, и в хипотеза на позоваване на чл.115, ал.2 ГПК. Последната предвижда изключение от общата подсъдност, която с оглед качеството на страните и повдигнатия спор, е разпоредбата на чл.108 ГПК. В настоящия случай съдът е сезиран с възражение на ответника за неспазена местна подсъдност при предявяване на иска, за която е длъжен и служебно да следи. Тъй като предвидената специална подсъдност е предоставена на избора на ищеца, съдът е предоставил възможност на последния да изрази становище по възражението. В настоящия случай е налице изрично възражение на ответника в отговора на исковата молба за неприложимост на специалната подсъдност по чл.115, ал.2 ГПК и неспазена местна подсъдност по предявените искове.

Предявените искове са с правно основание чл.405 КЗ от страна по договор за имуществена застраховка „Каско“ срещу насрещната страна -застраховател за заплащане на обезщетение за претърпените от застрахователното събитие имуществени вреди. Съгласно цит. от ответника и служебно съобразено от състава определение **Определение № 87 от 21.02.2020 г. на ВКС по ч. т.**

д. № 2870/2019г., I т. о., ТК, се установява обема на приложение на приложимата разпоредба на чл.115, ал.2 ГПК. Съгласно същото, когато се претендира обезщетение по щета, свързана с изпълнението на застрахователен договор от страна по него - по осъществено застрахователно събитие, не е налице непозволено увреждане, независимо че застрахователното събитие може да бъде реализирано и като ПТП. При застраховка "Каско" е налице сключен застрахователен договор, по който страните поемат определени задължения, като дължимостта на застрахователното обезщетение произтича не от непозволено увреждане, а от поетите от страните задължения и тяхното изпълнение, или произтича от договора за имуществена застраховка. Поради това, с цит.определение на касационната инстанция се приема, че особената местна подсъдност по чл.115, ал.2 ГПК не се прилага по отношение на всички искове по КЗ, а само по тези, чийто правопроизводящ факт е непозволено увреждане, а активно процесуално легитимиран по тях е увреденото лице.

В допълнителната искова молба на ищеца се съдържа становище по приложението на чл.115 ГПК. Съдът намира за несъстоятелен довода, че разпоредбата не следва да бъде прилагана стеснително. Напротив, доколкото същата дефинира изборната местна подсъдност като изключение от общата подсъдност по чл.105 и чл.108 от ГПК, съдът намира, че не може да бъде тълкувана разширително. Съобразно цитираната от ищеца разпоредба на чл.115, ал.2 ГПК /нова – ДВ, бр. 86 от 2017 г., изм., бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018г. /, законодателят алтернативно е предвидил искове за обезщетение по КЗ на *увреденото лице* срещу застрахователя да бъдат предявени пред съда, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие се намира настоящият или постоянният адрес на ищеца, неговото седалище, или по местонастъпване на застрахователното събитие. Тази разпоредба дерогира приложимата обща подсъдност по седалище на ответника.

Както бе посочено по-горе, съдът не възприема доводите на ищеца за тълкуване на разпоредбата в по-широк смисъл. От друга страна, терминът "увредено лице" е въведен в материята на застрахователните отношения по повод задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", за да се обозначат с него лицата, имащи право на обезщетение за вреди, причинени от МПС /вж. чл.478, ал.2 КЗ/. Разпоредбата на чл.115, ал.2 ГПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място в ГПК – "Искове за непозволено увреждане" във връзка с цит. чл.478 КЗ, въвеждащ понятието "увредено лице" и разясняващ неговия смисъл. Буквалният прочит на нормата сочи, че същата е създадена от законодателя не в полза на всички лица, имащи право да търсят застрахователно обезщетение, а само на увредените от моторно превозно средство, т.е. тези, при които като част от предпоставките на иска следва да бъде установен деликт на застрахованото лице. Ищецът очевидно не основава иска си на такъв фактически състав. Напротив, същият предявява иска си като страна и за изпълнение на договора за имуществено застраховане.

От друга страна, с оглед качеството на ищеца на търговец, същият не може да се ползва и от другата предвидена в закона специална подсъдност в чл.113 ГПК. Легалната дефиниция на понятието "потребител" се съдържа в ЗЗП /пар.13 от ДР/ и тя изключва потребителско качество на лицата, които придобиват стоки и услуги в търговско или професионално качество. Качеството на ищеца на "ползвател" по смисъла чл.2, ал.2 КЗ е ирелевантно за приложимостта на чл.113 ГПК, а и на чл.115 ГПК. Аргумент в тази насока е и използваната терминология в Глава XXXIX "Имуществено застраховане", където законодателят посочва за обозначение ползвателя на услуги "застрахования", не "увредено лице". Поради изложеното, съдът намира, че избраната от ищеца местна подсъдност, за която и съдът следи служебно, не може да бъде основана на разпоредбите на чл.115, ал.2 КЗ. В този смисъл, изборът направен от ищеца не съответства на предвидената обща подсъдност по чл.108 ГПК. Не са налице основанията за приложение на избраната от него специална подсъдност. Въз основа на изложеното настоящият съд не е местно компетентен да разгледа предявените искове.

С оглед на изложеното и на основание чл.119, ал.3 ГПК, производството по делото следва да бъде прекратено и изпратено на местно компетентния да го разгледа съд, в случая Районен съд -София. С оглед предявените обективно съединени искове, всеки от които не

надхвърля 25 000 лева, по арг. от чл.104, т.4 вр.чл.103 ГПК, родово компетентен да разгледа исковете е РС-София.

Воден от горното и на осн. чл.118, ал.2 ГПК съставът на Варненски окръжен съд

## **ОПРЕДЕЛИ:**

ПРЕКРАТЯВА производството по търг. дело № 1331/2020 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на СРС, на осн. чл.118, ал.2 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО във връзка с подсъдността подлежи на обжалване с частна жалба пред АС- Варна в едноседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Окръжен съд – Варна:** \_\_\_\_\_